

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 kwietnia 2019 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpił przeciwko E. M. o zapłatę kwoty 470.399,08 zł, wraz z odsetkami: umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 19 marca 2019 roku do dnia zapłaty – dla roszczenia głównego w wysokości 436.026,99 zł, ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty co do kwoty 12.338,55 zł tytułem odsetek za korzystanie z kapitału oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty co do kwoty 22.018,31 zł tytułem odsetek karnych, jak również kwotę 15,23 zł tytułem opłat i prowizji. Dodatkowo, powód wystąpił z żądaniem zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów sądowych w wysokości 5.880 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż E. M. zawarła ze stroną powodową umowę kredytu, którą z racji niewywiązywania się przez pozwaną z umowy, postawiono w stan natychmiastowej wymagalności.

(pozew, k.5-8)

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k.9)

W sprzeciwie złożonym do Sądu z dniem 28 maja 2019 roku, E. M. wniosła o uchylenie nakazu zapłaty oraz oddalenie powództwa w całości, przekazanie sprawy do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Łodzi, zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż nie doszło jej zdaniem do skutecznego złożenia przez powoda oświadczenia woli w zakresie wypowiedzenia umowy kredytu, a samo oświadczenie nie zostało poprzedzone odpowiednim wezwaniem jej do spłaty zaległości. Powyższe okoliczności przemawiać miały za uznaniem braku wymagalności wierzytelności dochodzonej pozwem.

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k.25-26)

Postanowieniem z dnia 30 maja 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi, wg. właściwości.

(postanowienie, k.18v)

W piśmie z dnia 25 listopada 2019 roku pozwana zakwestionowała umocowanie M. J. do złożenia w imieniu powoda oświadczenia woli obejmującego wypowiedzenie umowy.

(pismo, k.150-151)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2011 roku E. M. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W., umowę kredytu hipotecznego (...) oznaczoną nr (...) na łączną kwotę 492.158,28 zł, na którą to składała się: kwota 121.883 zł przeznaczona na refinansowanie kredytu mieszkaniowego zawartego przez pozwaną z (...) Bank S.A., kwota 32.640 zł – na pokrycie kredytów ratalnych zaciągniętych przez pozwaną w (...) Bank (...) S.A., 182.673,85 zł – na pokrycie kredytów ratalnych zaciągniętych przez pozwaną w (...) Bank (...) S.A., 29.835 zł – na pokrycie limitu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym pozwanej prowadzonego w Bank (...) S.A., 10.000 zł - na pokrycie limitu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym pozwanej prowadzonego w (...) Bank S.A., 48.953 zł - na pokrycie limitu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym pozwanej prowadzonego w (...) Bank (...) S.A., 15.000 zł - na pokrycie limitu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym pozwanej prowadzonego w (...) Bank (...) S.A., 34.821 zł - na pokrycie limitu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym pozwanej prowadzonego w (...) Bank S.A., 357,28 zł –

na pokrycie opłat okołokredytowych, 9.597,09 zł – pokrycie kosztów ubezpieczenia „zdrowy kredyt”, 6.398,06 zł – na pokrycie kosztów ubezpieczenia nieruchomości od pożaru i innych zdarzeń losowych (rozdział III części szczególnej Umowy). Kredyt udzielony został w walucie polskiej, pozwana zobowiązywała się do jego spłaty w 240 równych, miesięcznych ratach, uiszczanych zgodnie z harmonogramem. Marża Banku z tytułu udzielenia kredytu określona została na poziomie 4,6% jego wartości (rozdział IV części szczególnej Umowy).

Zabezpieczenie kredytu stanowiła: hipoteka umowna do kwoty 836.669,08 zł ustanowiona na nieruchomości wchodzącej w skład majątku pozwanej, stanowiącej zabudowaną działkę gruntu o powierzchni 502 m⁽²⁾, położonej przy ul. (...) w A., dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...), cesja praw z polisy ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych oznaczonej nr (...), hipoteka umowna do kwoty 836.669,08 zł ustanowiona na lokalu mieszkalnym o powierzchni 56,56 m⁽²⁾ położonym przy ul. (...) w Ł., dla którego to prowadzona jest księga wieczysta o nr (...), cesja z polisy ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych oznaczonej nr (...). Dodatkowo pozwana zobowiązała się do złożenia oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji do kwoty 984.316,56 zł. (rozdział V części szczególnej Umowy). Uruchomienie kredytu nastąpić miało nie później niż w terminie 21 dni roboczych od dnia złożenia dyspozycji uruchomienia środków (§3 pkt. 6 części ogólnej Umowy). Oprocentowanie kredytu stanowiło sumę marży kredytowej oraz stawki referencyjnej 3M WIBOR dla waluty kredytu (§5 pkt 1 części ogólnej Umowy).

Zgodnie z zapisami umowy powód zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, a w razie zagrożenia upadłością 7-dniowego okresu wypowiedzenia m.in. w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę któregokolwiek z warunków udzielenia kredytu, niewykonywania lub nieterminowego regulowania zobowiązań wobec Banku, przeznaczenia kredytu na cel inny niż wynikający z umowy, uznania oświadczeń lub dokumentów złożonych przez kredytobiorcę za fałszywe, nieustanowienia przez kredytobiorcę lub ustalenia w sposób niezgodny z umową zabezpieczeń kredytu. Okres wypowiedzenia liczony miał być od dnia doręczenia kredytobiorcy pisma zawierającego oświadczenie Banku o wypowiedzeniu umowy kredytu. (§8 części ogólnej Umowy). Całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia umowy określony został na kwotę 621.111,69 zł (rozdział VII pkt 7 części szczególnej Umowy).

W przypadku nie spłacania kredytu w terminie, niespłacona kwota zgodnie z treścią umowy stawać miała się zadłużeniem przeterminowanym, od którego to powód zastrzegł sobie prawo pobierania odsetek (odsetek karnych) w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481§2¹k.c., z zastrzeżeniem, iż odsetki karne za okres kończący się dnia 31 grudnia 2015 roku, pobierać będzie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (§19 pkt B.1 regulaminu kredytowania hipotecznego).

Pozwana zobowiązała się do wskazania aktualnego adresu do korespondencji nie później niż w terminie 14 dni kalendarzowych od daty zmiany dotychczasowego adresu (§20 pkt 2 regulaminu kredytowania hipotecznego)

(umowa kredytu, k.40-45, regulamin kredytowania hipotecznego, k.47-49)

Kredyt uruchomiony został z dniem 2 stycznia 2012 roku, kiedy to kwota kredytu w pełnej jego wysokości przekazana została do dyspozycji pozwanej.

(historia rachunku bankowego, k.92-135)

W dniu 26 kwietnia 2017 roku strony zawarły aneks do umowy, zgodnie z którym dokonano kapitalizacji wymagalnych wierzytelności w kwocie 4.463,70 zł przez doliczenie ww. kwoty do kapitału kredytu, w wyniku czego kwota kredytu określona została na 433.350,39 zł. (§1 pkt 1). Strony postanowiły, iż wymagalne wierzytelności z tytułu odsetek umownych, odsetek karnych, kosztów naliczanych od dnia sporządzenia aneksu do dnia spełnienia przez kredytobiorcę warunków do wejścia w życie aneksu zostaną doliczone do kwoty kapitału kredytu (§ 1 pkt 2). Na mocy aneksu doszło również do zmiany zasad spłaty kredytu w ten sposób, iż Bank udzielił pozwanej na okres 11 miesięcy (od dnia 5 maja 2017 roku do dnia 5 marca 2018 roku) karencji w spłacie raty odsetkowej. W okresie tym pozwana zobowiązywała się wyłącznie do zapłaty miesięcznych rat w wysokości 1.800 zł, zaliczanych na poczet spłaty kapitału

kredytu. Odsetki naliczone w okresie karencji po jej zakończeniu podlegać miały, zgodnie z treścią aneksu, doliczeniu do kapitału kredytu. Pozwanej, zgodnie z §4 pkt 1 umowy, przysługiwał 14-dniowy okres na odstąpienie od aneksu.

(aneks, k.50-51)

E. M. zaprzestała spłaty kredytu.

(okoliczność bezsporna)

W wezwaniu datowanym na dzień 15 czerwca 2018 roku powód informował E. M. o zaległościach z tytułu umowy kredytu powstałych na dzień sporządzenia pisma, wzywając ją jednocześnie do uregulowania tych należności w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia ww. wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy.

(wezwanie, k.55)

Pismem z dnia 10 sierpnia 2018 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystosował do pozwanej wypowiedzenie umowy wskazując, iż termin wypowiedzenia wynosi 30 dni od daty doręczenia pisma przez adresata, z upływem którego to całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stanie się wymagalna i podlegać będzie natychmiastowemu zwrotowi na rzecz powoda. W treści pisma wskazano również, iż zaległości w spłatach na dzień wypowiedzenia opiewają na kwoty: 8.209,97 zł – tytułem należności kapitałowej, 9.000,67 zł – tytułem odsetek umownych, 200,44 zł – tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej, 11,69 zł – tytułem kosztów i opłat za czynności banku. Pozwana poinformowana została, iż w przypadku niespłacenia całości należności we wskazanym terminie, powód wystąpi na drogę sądową. Pismo doręczone zostało pozwanej z dniem 20 sierpnia 2018 roku.

(wypowiedzenie umowy, k.61, potwierdzenie odbioru, k.62v)

Pismem datowanym na dzień 21 września 2018 roku powód wezwał pozwaną, w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu i postawieniem całej należności w stan wymagalności, do zapłaty kwot: 436.026,99 zł – tytułem należności kapitałowej, 12.338,55 zł – tytułem odsetek umownych, 459,21 zł – tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej, 15,23 zł – tytułem kosztów i opłat za czynności banku, zastrzegając na spełnienie świadczenia 7-dniowy okres od daty doręczenia wezwania pod rygorem wystąpienia przez powoda na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego.

(ostateczne wezwanie do zapłaty, k.67)

Powód dnia 13 sierpnia 2019 roku sporządził wyciąg z ksiąg bankowych, zgodnie z którym na wymagalne wierzytelności pozwanej składały się kwoty: 436.026,99 zł tytułem niespłaconego kapitału, 12.338,55 zł – tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału, 22.018,31 zł – tytułem odsetek za opóźnienie, 15,23 zł – tytułem opłat i prowizji.

(wyciąg z ksiąg bankowych, k.91)

W dacie złożenia przez powoda oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z dnia 10 sierpnia 2018 roku zaległość pozwanej w spłacie zobowiązania wynosiła: 6.824,25 zł tytułem wymagalnego niespłaconego kapitału, 9.048,81 zł tytułem wymagalnych odsetek umownych oraz 287,23 zł tytułem odsetek karnych. Na dzień złożenia pozwu wysokość zadłużenia pozwanej wynosiła: 438.411,38 zł tytułem niespłaconego kapitału, 12.404,20 zł – tytułem niespłaconych odsetek umownych, 345,99 zł – tytułem niespłaconych odsetek karnych za opóźnienie, 20.042,35 zł tytułem odsetek karnych od dnia rozwiązania umowy do dnia wniesienia pozwu.

(opinia uzupełniająca, k.254-257)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone przez stronę powodową do akt sprawy dokumenty oraz opinię biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kwot 470.399,08 zł, wraz z odsetkami: umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 19 marca 2019 roku do dnia zapłaty – dla roszczenia głównego w wysokości 436.026,99 zł, ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty co do kwoty 12.338,55 zł tytułem odsetek za korzystanie z kapitału oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty co do kwoty 22.018,31 zł tytułem odsetek karnych, dodatkowo kwoty 15,23 zł tytułem opłat i prowizji oraz 5.880 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Materialną podstawą roszczenia objętego żądaniem pozwu stanowiła umowa kredytu, którą pozwana zawarła z (...) Bank Spółka Akcyjna w W.. Strona pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy z powodem oraz faktu nieterminowej spłaty należności, wskazała jedynie na, jej zdaniem, nieskuteczne dokonane przez powoda wypowiedzenia umowy, a co za tym idzie brak wymagalności świadczenia dochodzonego pozwem.

W przedmiotowej sprawie będzie miał zastosowanie art. 69 i następane ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (tj. z dnia 22 listopada 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 2357). Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W świetle ust. 2 art. 69, umowa o kredyt powinna określać w szczególności zasady i termin spłaty kredytu oraz wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany. Łącząca strony umowa kredytu czyniła zadość wskazanym warunkom.

Przedmiotowa umowa określała, iż powód ma możliwość wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku m.in. niewykonywania lub nieterminowego regulowania zobowiązań wobec Banku. Jak wskazano w opinii biegłego złożonej w sprawie, na dzień 10 sierpnia 2018 roku (data złożenia wypowiedzenia) po stronie pozwanej występowała zaległość w spłacie zobowiązań, na którą to składało się 6.824,25 zł tytułem wymagalnego niespłaconego kapitału, 9.048,81 zł tytułem wymagalnych odsetek umownych oraz 287,23 zł tytułem odsetek karnych. Bezsprzecznym jest zatem, że strona pozwana uchybiła obowiązkowi terminowej spłaty kredytu, a nawet zaprzestała go płacić.

Powstanie powyższej zaległości uprawniło powoda do wezwania pozwanej do zapłaty zaległości, czego też dokonał on w piśmie z 15 czerwca 2018 roku. Pozwana, mimo wezwania do zapłaty zaniechała uregulowania zobowiązania. Strona powodowa miała zatem prawo rozwiązania umowy z pozwaną, z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i postawienia całego pozostałego do spłaty kredytu wraz z odsetkami i kosztami w stan natychmiastowej wymagalności, co też uczyniła.

Strona pozwana w złożonych w toku sprawy pismach procesowych kwestionowała skuteczność dokonanego wypowiedzenia, przede wszystkim wskazując, jakoby oświadczenie woli w tym zakresie miało zostać złożone przez osobę do tego nieumocowaną.

W niniejszej sprawie oświadczenie o wypowiedzeniu umowy podpisane zostało przez pracownika banku, którego umocowanie wykazane zostało w złożonym do akt sprawy odpisie pełnomocnictwa udzielonego mu przez prokurentów powodowej spółki, zgodnie z zasadami jej reprezentacji wynikającymi z danych zawartych w krajowym rejestrze sądowym. Zakres pełnomocnictwa udzielonego M. J., która to następnie działając w imieniu powoda dokonała wypowiedzenia umowy jasno wskazuje, iż obejmuje ono „czynności związane z wypowiedzeniami umów”. Sąd podzielił zapatrywanie powoda, zgodnie z którym złożenie podpisu pod dokumentem zawierającym oświadczenie

woli o wypowiedzeniu umowy zalicza się do czynności związanych z wypowiedzeniem umowy, bowiem bezpośrednio zmierza do jego dokonania. Sam fakt doręczenia pozwanej zarówno wezwania do zapłaty jak i oświadczenia o wypowiedzeniu umowy został wykazany przez stronę powodową, który to złożył w toku sprawy do jej akt kserokopie potwierdzeń odbioru przesyłek, kierowanych na adres korespondencyjny wskazany przez pozwaną w umowie kredytu. W przypadku zmiany adresu korespondencyjnego, zgodnie z treścią umowy, na pozwanej ciążył obowiązek poinformowania o tym fakcie powodowej spółki, a bezsprzecznym jest iż pozwana takiego nie dokonała. Należy więc przyjąć, iż korespondencja została pozwanej doręczona w sposób umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. Przepisy nie przewidują konieczności udowodnienia przez powoda, iż pozwana rzeczywiście zapoznała się z treścią pisma, miał on obowiązek jedynie ich dostarczenia na wskazany w umowie adres.

Mając na uwadze powyższe okoliczności uznać należy, iż wypowiedzenie ww. umowy dokonane zostało w sposób skuteczny, a osoba je składająca działała w ramach udzielonego jej, jako pracownikowi powodowej spółki pełnomocnictwa.

Na okoliczność wysokości zadłużenia, strona powodowa przedłożyła – obok umowy kredytu hipotecznego i szczegółowego wykazu wpłat kredytu, także wyciąg z ksiąg rachunkowych Banku. Stosownie do art. 95 ust 1a. ustawy z dnia 13 stycznia 2015 Prawo Bankowe (Dz.U. z 2015 r. poz. 128) dokument ten posiada walor dowodu z dokumentu prywatnego, a zatem stanowi dowód, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie o danej treści. Strona pozwana nie zdołała skutecznie zakwestionować przedłożonego przez powoda dokumentu, w szczególności jego potwierdzeniem okazała się opinia biegłego. Strona pozwana nie wykazała ażeby do spłaty kredytu doszło w większym wymiarze, niż wskazała powódka, zarówno w odniesieniu do kapitału, jak i do odsetek, względnie że ustalone przez Bank zadłużenie jest niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Strona pozwana, pomimo kwestionowania wysokości dochodzonego pozwem roszczenia, nie podjęła w tym zakresie w istocie żadnej inicjatywy dowodowej. Podkreślenia wymaga, że od wierzyciela nie sposób wymagać przeprowadzenia tzw. dowodu negatywnego – w tym przypadku dowodu na okoliczność tego, że dłużnik nie uiścił kwot innych niż, te które powód przyznaje. Jest to dowód niemożliwy. Rzeczą dłużnika, także gdy jest stroną pozwaną, jest wykazanie, że zobowiązanie zgodnie z umową wykonał. Strona pozwana nie przedstawiła tymczasem żadnego dowodu wskazującego na uiszczenie tytułem zadłużenia wobec powodowego banku kwot innych niż te, które sam powód ujął w złożonym wykazie. Co do sposobu naliczania przez powoda odsetek oraz odsetek karnych wskazać należy, iż wynika on wprost z treści umowy łączącej strony oraz aneksu, w związku z czym mechanizm ten uznać należy za pozwaną wiadomy.

Reasumując, strona powodowa udowodniła wysokość swojego żądania w całości, wobec czego Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1, §2 i §2¹ k.c., a z uwagi na to, że odsetki były w umowie określone, Sąd określił je w sposób żądany przez powoda.

Z uwagi na to, że żądanie powoda zostało uwzględnione w całości, sąd o kosztach procesu rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. Ponieważ strona pozwana przegrała proces w całości, Sąd zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 6.047,95 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z/ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej z pouczeniem o apelacji i pełnomocnikowi pozwanej przez PI.